

[Startside](#) > ... > [Anlæggelse Af Retssag](#) > [Hvor Og Hvordan](#) > [Sagsomkostninger](#) > Lithuania

Sagsomkostninger

Indholdet er leveret af

Litauen

Litauen

Denne side indeholder oplysninger om sagsomkostninger i Litauen.

[Familiernet - skilsmisse](#)

[Familiernet - forældremyndighed](#)

[Familiernet - underholdsbidrag](#)

[Erhvervsret - kontraktforhold](#)

[Erhvervsret - ansvar](#)

Regler om salærer og honorarer til de juridiske erhverv

1. Rådgivende advokater

Dette erhverv findes ikke i Litauen.

2. Advokater

Advokatsalærer er ikke reguleret i Litauen. De varierer efter sagens kompleksitet og de involverede ressourcer. Salærerne må dog ikke overstige det maksimale beløb, der er fastsat efter anbefaling og godkendelse af justitsministeren og formanden for rådet for Litauens advokatsamfund (*Lietuvos advokatų tarybos pirmininkas*).

3. Procederende advokater

Dette erhverv findes ikke i Litauen.

4. Fogeder

Fogederne spiller kun en rolle, hvis en skyldner ikke efterkommer forpligtelserne i en dom, og der skal fremlægges tvangsfuldbyrdsdokumenter. Honorar, betaling og fritagelse fra tvangsfuldbyrdsomkostninger fastlægges i instrukserne til domsfuldbyrdelsen. Alle tvangsfuldbyrdsomkostninger betales af domhaveren (fordringshaveren). Under eller efter fuldbyrdelsen af dommen opkræves fogedens honorar af skyldneren.

Honorarets størrelse afhænger af typen af den nødvendige tvangsfuldbyrdelse og antallet af fogedforretninger. Visse tvangsfuldbyrdsomkostninger er faste, nogle beløber sig til 60 LTL pr. time, og andre fastsættes ud fra en procentdel af værdien af de aktiver, der er genstand for tvangsfuldbyrdelsen.

Faste omkostninger

Faste omkostninger i civile sager

Faste omkostninger for sagens parter i civile sager

Sagsomkostningerne i civile sager omfatter stempelafgift og andre omkostninger, såsom repræsentation, udstedelse af retsdokumenter, honorarer til sagkyndige, vidnegodtgørelse, betaling for fuldbyrdelse osv. Stempelafgift er i visse tilfælde defineret i den civile retsplejelov med et fast beløb. Sagsomkostninger er defineret i afsnit VIII i den civile retsplejelov (Civilinio proceso kodeksas).

Tidspunkt i en civil sag, hvor sagens parter skal betale faste omkostninger

Stempelafgiften betales normalt, inden kravet fremsættes for retten.

Faste omkostninger i straffesager

Faste omkostninger for sagens parter i straffesager

Der er ingen faste omkostninger for sagens parter i straffesager.

Faste omkostninger i forfatningssager

Faste omkostninger for sagens parter i forfatningssager

Forfatningssager er gratis, men offentligheden har ikke adgang til at anlægge en forfatningssag.

Pligt for advokater og andre partsrepræsentanter til at give forhåndsoplysninger

Der er ikke fastsat nogen direkte pligt hertil i loven.

Sagsomkostninger, der afholdes af den vindende part

Sagsomkostninger i civile sager er defineret i afsnit VIII i den civile retsplejelov.

Omkostningskilder

Hvor kan jeg finde oplysninger om omkostningskilder i Litauen?

Der findes yderligere oplysninger i [Litauens rapport om undersøgelsen af gennemsigtheden i omkostninger \(950 Kb\)](#) .

På hvilke sprog kan jeg finde oplysninger om omkostningskilder i Litauen?

Oplysningerne er tilgængelige på engelsk.

Hvor kan jeg finde oplysninger om mediation/mægling?

Der findes flere oplysninger på følgende websted: [Domstolsmediation](#)

Retshjælp

Betingelser for tildeling af retshjælp

I henhold til Litauens lovgivning findes der to typer statsgaranteret retshjælp:

1. "Primær retshjælp" (pirminė teisinė pagalba) dækker retshjælp i overensstemmelse med den procedure, der er fastlagt ved lov om statsgaranteret retshjælp, juridisk rådgivning og udfærdigelse af dokumenter, som skal indsendes til statslige og kommunale institutioner, undtagen procesdokumenter. Retshjælp omfatter også rådgivning om privat løsning af tvister, indgåelse af forlig i tvister og udarbejdelse af forslag til tvistbilæggesaftaler.
2. "Sekundær retshjælp" (antrinė teisinė pagalba) dækker udfærdigelse af dokumenter, forsvar og repræsentation i retten. Heri indgår processen med fuldbyrdelse og repræsentation i den indledende udenretlige fase af en tvist, hvor denne procedure er lovbefalet eller påbudt ved en retsafgørelse.

Retshjælp omfatter desuden sagsomkostninger, der er påløbet i civile retssager, i forvaltningsager og i forbindelse med behandling af et civilt søgsmål, der er rejst under en straffesag.

Alle litauiske borgere, borgere fra andre EU-lande, andre fysiske personer, der er lovligt bosiddende i Litauen eller andre EU-medlemsstater, samt andre personer, der er specificeret i internationale traktater, som Litauen har underskrevet, har ret til primær retshjælp uanset deres indtægt.

Alle litauiske borgere, borgere fra andre EU-lande og andre fysiske personer, der er lovligt bosiddende i Litauen eller andre EU-medlemsstater, kan ansøge om sekundær retshjælp. For at få sekundær retshjælp må formue og årsindtægt ikke overstige de grænser herfor, som er fastsat ved lov om statsgaranteret retshjælp.

Der anvendes således et fælles tærskelsystem ved vurderingen af, om ansøgeren er underbemidlet (et maksimalt beløb, hvorunder en ansøger anses for underbemidlet).

Ret til retshjælp

Regeringen har fastlagt to formue- og indtægtsgrænser. Ansøgenes formue og indtægt må ikke overstige den første eller anden lovfastsatte grænse. Desuden må ansøgenes årlige nettoindtægt (over de seneste tolv måneder) ikke overstige den første eller anden indtægtsgrænse i henhold til litauisk lov.

Underbemidling er ikke det eneste kriterium, der anvendes til at fastslå, om en person opfylder betingelserne for at få sekundær retshjælp.

Ret til retshjælp i henhold til første grænse har en person, hvis årsindkomst ikke overstiger 8 000 Litas (2 318,8 EUR) plus 3 000 Litas (869,6 EUR) for hver forsørget person. Ret til retshjælp i henhold til anden grænse har en person, hvis årsindkomst ikke overstiger 12 000 Litas (3 478,2 EUR) plus 4 400 Litas (1 275,3 EUR) for hver forsørget person. Der tages ikke hensyn til ansøgerens forpligtelser over for de forsørgede personer i forbindelse med vurderingen af, om vedkommende er underbemidlet.

Omfanget af sekundær retshjælp i henhold til en ansøgers formue og indtægt skal garanteres og dækkes af staten som følger:

1. 100% - hvis ansøgerens formue og indtægt er fastslået til at ligge under første grænse
2. 50% - hvis ansøgerens formue og indtægt er fastslået til at ligge under den anden grænse.

Staten skal garantere og dække 100% af omkostningerne ved sekundær retshjælp, der ydes til de personer, der er specificeret i § 12 i denne lov (jf. nedenfor). Disse omkostninger betales uanset en persons formue og indtægt. Dog ikke til personer (jf. lovens § 12, stk. 6), som frit kan disponere over formue og indtægt. Disse henføres til anden grænse. Her vil staten garantere og dække 50% af omkostningerne ved sekundær retshjælp.

Nogle personkategorier har ret til sekundær retshjælp uanset de formue- og indtægtsgrænser, som regeringen har fastsat (i henhold til § 12 i lov om statsgaranteret retshjælp):

1. Personer i straffesager (i henhold til § 51 i strafferetsplejen) og i andre sager, som er specificeret i loven, når der kræves fysisk tilstedeværelse af en forsvarsadvokat
2. Forurettede parter i sager om erstatning for skader, der er opstået i forbindelse med kriminelle handlinger, herunder sager om krav om godtgørelse for skader som led i en straffesag
3. Personer, der modtager socialbidrag til lavindkomstfamilier (enlige forsørgere) i henhold til litauisk lov
4. Personer, der bor på institutioner
5. Personer, der påviseligt lider af en alvorlig sygdom, personer, hvis manglende arbejdsevne er anerkendt, personer, som har nået pensionsalderen, og personer, som har fået anerkendt særlige behov af betydeligt omfang. Dette omfatter værger, idet statsgaranteret retshjælp er nødvendig af hensyn til repræsentationen og forsvaret af myndlingens (adoptivbarnets) rettigheder og interesser
6. Personer, som har fremlagt bevis for, at de ikke frit kan disponere over deres formue og indtægt af objektive årsager, og for, at den formue og årsindtægt, som de af disse årsager dermed kan disponere over, ikke overstiger formue- og indtægtsgrænsen i loven om retshjælp
7. Personer, som har alvorlige psykiske lidelser, i tilfælde hvor spørgsmål om deres tvangsindlæggelse og behandling behandles i henhold til psykiatriloven. Dette omfatter deres værger, idet statsgaranteret retshjælp er nødvendig af hensyn til repræsentationen og forsvaret af et adoptivbarns (myndlings) rettigheder og interesser

8. Skyldnere i tvangsfuldbyrdsessager, når inddrivelsen skal ske på den seneste bopælsadresse
9. Forældre og andre juridiske repræsentanter for mindreårige børn i forbindelse med en udsættelsessag
10. Mindreårige børn, når de selvstændigt begærer deres lovfæstede rettigheder eller interesser forsvaret ved en domstol. Dog ikke personer, som har indgået ægteskab i overensstemmelse med den procedure, der er beskrevet i loven, eller er blevet anerkendt af retten som havende fuld retsevne
11. Personer, der har tabt deres retsevne i sager, hvor det skal afgøres, om en fysisk person har retsevne
12. Personer, der er inddraget i sager om registrering af en fødsel
13. Andre personer, der er inddraget i sager i forbindelse med traktater underskrevet af Republikken Litauen.

Honorarer til sagkyndige

Domstolen skal dække sagkyndiges tabte arbejdsfortjeneste – som følge af deres arbejdsfravær eller daglige beskæftigelse – for hver dag, de er indkaldt i retten. De bliver betalt for at udføre en relevant undersøgelse og får refunderet alle udgifter i forbindelse med deres møde i retten, rejse og ophold samt diæter. En part, som ansøger om indkaldelse af sagkyndige, skal betale kaution for et beløb, som domstolen bestemmer på forhånd. Hvis begge parter ansøger om sagkyndig bistand, deles de ligeligt om kautionen. Kautionen indsættes på domstolens særlige konto.

Hvis domstolen i henhold til Litauens civillov (Lietuvos Respublikos civilinis kodeksas) eller andre love indkalder vidner (liudytojai) og sagkyndige (ekspertai) på eget initiativ, skal udgifterne hertil afholdes af staten. Dette kan medføre, at der afsiges kendelse om undersøgelse eller besigtigelse af stedet for begivenheden (gerningsstedet).

Når kautionens størrelse fastlægges, skal der tages hensyn til kommende udgifter. Domstolen betaler beløbene til de sagkyndige, når disse har udført deres opgaver. Domstolen skal også betale sagkyndige institutioner for udførelse af en undersøgelse ifølge en faktura, som fremsendes efter undersøgelsen. Disse beløb vil blive hævet på domstolens særlige konto, som domstolen har åbnet i en lokal bank. Beløbene, som de sagkyndige (personer og institutioner) modtager, skal, såfremt der ikke er betalt kaution, hæves på domstolens særlige konto og betales af den part, som domstolen har dømt til at betale omkostningerne, eller af parterne i fællesskab alt efter størrelsen af de krav, der er henholdsvis imødekommet og afvist. Justitsministeriet fastlægger den maksimale grænse for disse omkostninger.

Oversætter- og tolkehonorarer

Domstolen dækker oversætteres og tolkes tabte arbejdsfortjeneste – som følge af deres fravær fra arbejdet eller deres daglige beskæftigelse – for hver dag, de er indkaldt i retten. Oversætterne/tolkene betales for deres arbejde og får refunderet alle udgifter til at kunne møde i retten, udgifter til rejse og ophold samt diæter. En part, som forelægger dokumenter for retten og kræver dem oversat til et fremmed sprog, skal betale en kaution forud for det af domstolen fastsatte beløb.

Domstolen skal betale oversætterne med statslige midler, dog ikke for oversættelse til et fremmed sprog af dokumenter, som er forelagt af parterne. Omkostningerne ved tolkning/oversættelse under domsforhandlingerne skal dækkes af staten. Justitsministeriet fastlægger den maksimale grænse for disse omkostninger.

Relevante dokumenter

[Litauens rapport om undersøgelsen af gennemsigtigheden i omkostninger](#) (950 Kb)

Sidste opdatering: 07/04/2023

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.